

Önképzőköri foglalkozás

2015. január 9. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Az Új Esztendő első foglalkozása: újult erő (bár eddig sem volt fogyatkozóban!), tervek, programok – a mai alkalom is mutatta, hogy alig tudunk (nem is tudunk) végére érni feladatainknak, terveinknek, mondandónknak.

Tervezzük s készítjük először is a jubileumi Nyíltat (ez a legfontosabb közeli vállalásunk), de adósak vagyunk a közelmúlt kisebb kirándulásainak, múzeumlátogatásainak elemző felemlegetésével is (REÖK Palota tárlatai, egyiptomiak a Móra Múzeumban, az Alföldi Galéria két ifjú művésznője), és készülnünk kell a január végi Rembrandt-kiállítás befogadására is, no meg ott van Kovács Margit, akit mintegy idekészítettek nekünk, Vásárhelyre...

Ma Ormos Zsuzsinnak invenciózus, magával ragadó előadásában még visszatértünk Luxorba, Karnakba, Gizehbe és Thébába, hogy Abu Szimbel sziklatemplomát ne is említsem. Láttuk a vakító afrikai eget, a mindent elsöprő, égető napsütést s a kövek és a halál birodalmát, mely odabent, a sziklák mélyén mégis színekkel, étellel, csodás műalkotásokkal telített. A halálnak szánták alkotóik, amit ők, okkal-ok nélkül, egy másik életnek reméltek. Mi, (egyelőre még) élők – élőként profitálunk e nagyszerű művekből.

Ezt követően végre Szalma Jutkánkat is meghallgathattuk: bemutatta prezentációját, [Bernáth Aurél-kereséseit](#) megosztandó a csoporttal. Visszavágyunk most már, értő szavai nyomán, az Erkel színház halljába, hogy újra szemlélhessük a stilisztikailag csaknem besorolhatatlan, izgalmasan vertikális időskori freskókat, de ama ismeretlen másik freskóért (Jutka most mutatta képen) szívesen átmennénk a Jászai Mari térre... a sakkozó Kádár János? hmm, ez nagyszerű lehet élőben is! (Lenin is sakkozott, méghozzá pl. zürichi emigrációja alatt a *Cabaret Voltaire*-ben, ahol a dadaizmus ülte első torát.)

Jövő órán folytatjuk a hiánypótlást, de meghallgatjuk az első Nyíltra szóló előadást is Annánktól.